

HABITATGE pàg 16

La selva immobiliària: el preu de les habitacions es dispara arreu de la ciutat

COMERÇ DE BARRI pàg 18

Pròsper Puig: "Aquest estiu el consum familiar ha tirat endavant l'economia"

línia ^{14 anys} Sant Andreu

Setembre 2023 · Núm. 155 · liniasantandreu.cat

El Jazzing viu la 10a edició amb incertesa pel seu futur

L'emblemàtic Festival de Jazz de Sant Andreu demana més suport institucional per garantir la seva continuïtat pàg 10

Foto: Ajuntament

Emblema de barri

La Festa Major dels Indians celebra el 40è aniversari pàg 10

INICIATIVA SOCIAL pàg 3

Estudiants vivint amb gent gran: un remei contra la soledat

AMBICIÓ CULTURAL pàg 10

La Fabra i Coats reforça el seu perfil internacional a Corea

MERCATS pàg 18

Inversió municipal d'1,3 milions per a remodelacions

Via Júlia
ASSESSORS

Honestedat i servei, el nostre valor

ADMINISTRADOR DE FINQUES COL·LEGIAT NÚM. 4281

Administració de Finques

- Gestió arrendaments (Pisos, locals...)
- Comunitats de propietaris
- Taxacions
- Contractes d'arres i arrendaments
- Tramitació hipoteques
- Traspassos

Oficines Centrals · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tèl. 933 506 400
Delegació · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tèl. 935 210 640

Segueix-nos a:

www.viajulia.com

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Dues 'joves' de 21 i 89 anys

» Estudiants i gent gran conviuen gràcies al programa 'Viure i conviure', de la Fundació Roure
 » És un projecte "d'intercanvi solidari": els joves ofereixen companyia i els grans, allotjament

Anna Utiel
BARCELONA

És un dimecres qualsevol del mes de maig. La Carmen està d'exàmens i ha arribat atabalada a casa. Abans de posar-se a estudiar, s'ha aturat una estona per fer, com cada dia, un cafè amb la seva companya de pis. L'hora del *cafenet* –com en diuen elles– és el seu moment de xerrar, de compartir neguits i de confessar-se secrets. De riure, relaxar-se i, en definitiva, fer-se companyia. La Carmen, que té 21 anys, no podria estar més contenta de viure amb la Mari Carmen, que en té 89.

Aquesta curiosa (però efectiva) combinació és possible gràcies al programa *Viure i conviure*, de la Fundació Roure. Des de fa un quart de segle, aquesta entitat promou la convivència d'estudiants de fins a 35 anys amb persones de més de 65. L'objectiu d'aquesta iniciativa és doble: d'una banda, oferir una opció d'habitatge econòmic per a joves estudiants; de l'altra, facilitar que les persones grans estiguin acompanyades encara que visquin soles.

Així, els estudiants no paguen lloguer –només han de pagar, en cas que puguin, seixanta euros al mes a la fundació per ajudar a finançar el projecte–, però es comprometen a dedicar almenys dues hores i mitja al dia a la persona que els acull. I ha de ser temps de qualitat: han de parlar, anar a fer la compra o fer activitats d'oci, per exemple. També es comprometen a no passar més d'una nit fora de casa i a ser-hi cada dia a dos quarts d'onze de la nit, a tot estirar. Les dues parts, per tant, han de fer algun sacrifici, però no s'ha d'entendre com a tal. "És un programa solidari d'intercanvi: companyia a canvi d'allotjament", re-

La Mari Carmen, de 89 anys, i la Carmen, de 21, viuen juntes gràcies al programa 'Viure i conviure'. Foto: Fundació Roure

marquen Teresa Rutllán i Olga Ibáñez, psicòlogues de la Fundació Roure. És important, doncs, que joves i grans ho visquin com un acte de generositat.

BUSCAR UN BON 'MATCH'

Les parelles de joves i grans no es formen a l'atzar, sinó que les psicòlogues de la fundació s'encarreguen de fer-les "com un vestit a mida", diuen. Entrevisten individualment tots els participants i, quan creuen que han trobat un bon tàndem, organitzen una trobada perquè es coneguin i decideixin ells mateixos. "De vegades tenim una persona jove i una de gran en llista d'espera i no les ajuntem perquè creiem que no encaixaran", matisen. Segurament, aquesta exigència és la clau de l'èxit i, en el cas de la Carmen i la Mari Carmen, l'encert ha estat rotund. En l'any que fa que conviuen, han descobert que el nom és només una de les múltiples coses que tenen en comú.

La Carmen és d'Algemesí (València) i es va traslladar a Barcelona per estudiar disseny de moda. Va ser la seva mare qui li va parlar del programa *Viure i conviure* i ella es va animar a provar-ho. La Mari Carmen, barcelonina, va conèixer el projecte a través de la seva filla. En té quatre i la visiten tot sovint, però admet que a les nits se sentia sola i que enyorava tenir algú amb qui xerrar, de manera que es va atrevir amb la proposta. Un any després, totes dues n'estan tan satisfetes que tenen clar que continuaran mentre durin els estudis de la Carmen.

"És una noia intel·ligent, amb fortalesa, i estudia una carrera molt interessant", destaca la Mari Carmen, que aquest curs ha fet de model en diverses ocasions per emprovar-se les creacions de la Carmen i l'ha ajudat en alguns treballs. A més, han construït una confiança prou gran per poder parlar de tot. "He tingut converses

que ja no esperava tornar a tenir", confessa la Mari Carmen. En la mateixa línia, la Carmen reconeix que s'ha sorprès amb els consells i opinions que li ha donat la seva nova interlocutora preferida.

"Hem après molt l'una de l'altra i hem canviat una mica totes dues", afegeix la Mari Carmen. Mentre la jove ha anat al Palau de la Música per primera vegada i s'ha acostumat a menjar més verdura, la gran ha conegut receptes valencianes per cuinar l'arròs com ningú i ha rebut enviaments de taronges de l'avi de la Carmen. De fet, les famílies de totes dues estan encantades amb l'altra.

"La seva mare es va emocionar quan em va conèixer perquè estava molt agraïda. Jo li vaig dir que la seva filla s'ho mereix, que és molt fàcil estimar-la", explica la Mari Carmen, per a qui la Carmen ja és pràcticament com una neta. I el sentiment és recíproc: "És com si fos *m'agüela*. M'encanta la

seva vitalitat, la seva energia per fer coses... Estic molt a gust", assegura la noia, que no dubta a recomanar l'experiència a altres joves, com la Mari Carmen la recomana a la gent gran.

UNA OPCIÓ A TENIR EN COMPTE

L'Anna Maria té 85 anys, viu sola i la seva única filla fa temps que se'n va anar a viure a les Canàries. Es troba prou bé, té el cap despert i ja ha aconseguit entendre's amb l'*smartphone*. És del tot independent, però creu que aquesta situació no es podrà allargar gaire: fa poc va patir un ictus estant sola a casa. Per sort, se'n va adonar de seguida i va trucar al servei de teleassistència o, en paraules seves, "a la medalleta". La cosa va acabar bé, però això l'ha fet plantejar-se participar en el programa *Viure i conviure*. De moment ha assistit a una xerrada informativa i s'ho està rumiant, però potser ja l'espera la seva Carmen particular.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaSantAndreu** a Telegram

La lupa

Turistificació

per David Bondia, síndic de greuges de Barcelona

Foto: Miquel Vera/ACN

És estrany el dia que no ens llevem amb notícies sobre mobilitzacions i queixes de veïns i veïnes de Barcelona per les dificultats de poder conciliar la seva vida diària amb els usos turístics del seu entorn.

Queixes del veïnat del Carmel, Can Baró, la Salut, Vallcarca, Sagrada Família, la Barceloneta, la Vila Olímpica, el Poblenou... És un degoteig constant. Queixes reiterades sobre la turistificació de gran part de la nostra ciutat. Arribats aquí, i abans de ser acusat de tendències i de turismofòbic, crec que ens convé diferenciar clarament entre turisme i turistificació. Aquesta, la turistificació, té lloc quan en un espai limitat, com Barcelona, el nombre de persones sobrepasa la capacitat de càrrega d'aquest espai o el límit de canvi acceptable. En xifres possiblement és més fàcil fer-se'n una idea: cada dia, un 10,5% de les persones usuàries de la nostra ciutat són turistes, i gran part d'ells es concentren en espais de gran aflluència (EGA) difícils de gestionar, ja que s'incrementa l'impacte sobre la convivència amb el veïnat de la zona. Les solucions no són fàcils, perquè, malgrat l'impuls de mesures correctores de l'impacte negatiu de l'activitat turística, hi ha el risc d'expulsar cap a altres territoris els mateixos problemes que es produeixen ara als barris més tensats pel turisme.

Aquesta turistificació altera l'hàbitat de les persones residents, els carrers, les places, la cultura, les activitats socials, etc. Aquest model d'activitat turística també afecta el gaudi de diversos drets de ciutadania, com ara el dret a la convivència pacífica, a l'espai públic, a l'habitatge, al medi ambient, al descans, a la mobilitat i a la seguretat ciutadana, entre altres.

Cal repensar el model de turisme per fer-lo compatible amb els drets humans de proximitat

Com hem dit abans, són nombroses les queixes relacionades amb problemes de convivència derivats de l'ús intensiu de l'espai públic per part de les persones visitants. Aquestes problemàtiques encarnen les denominades "externalitats negatives" del turisme i entren en conflicte amb el dret a la ciutat de la població local.

Un dels efectes preocupants que podem observar davant la turistificació d'espais és la pèrdua de la identitat dels barris i la dedicació del teixit comercial a les necessitats de les persones visitants per davant del ve-

inat. La transformació dels usos comercials dels locals pot generar dificultats per a la població que vol desenvolupar una vida quotidiana, tant per l'accés a béns i serveis com per l'increment del seu preu.

Aquesta transformació també afecta el teixit associatiu dels barris, especialment davant la dificultat per garantir l'accés a un habitatge digne i a preu assequible als barcelonins i barcelonines. Possiblement, qui més pateix els efectes de la turistificació són les persones grans i la infància, les primeres per la pèrdua del sentiment de pertinença al lloc i les segones per la impossibilitat de gaudir d'autonomia i d'espai d'esbarjo suficient.

Per fer front a aquestes externalitats negatives ens cal afermar la protecció del dret a la ciutat de la població dels barris, reforçar el control de les activitats comercials i la seguretat, revisar l'eficàcia de les mesures adoptades i, sobretot, crear un espai de debat per repensar el model de turisme a fi de fer-lo compatible amb la protecció dels drets humans de proximitat. Recentment, des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona ens hem pronunciat sobre la turistificació de l'entorn del temple de la Sagrada Família. No obstant això, considerem que les recomanacions que formulem s'han de fer extensibles a la resta de barris afectats per la turistificació.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@EvaPiquer

Jo tenia vint anys, treballava com a redactora al diari *Avui* i l'aleshores cap de redacció, de 51 anys, em va fer un petó gens consentit que he recordat cada dia des que va esclatar el cas Rubiales. Han passat més de tres dècades però el record encara em fa fàstic.

@KRLS

La trobada que hem fet aquest migdia [4-9-2023] amb @Yolanda_Diaz_, @Jaumeasens i @toni_comin és part de la normalitat democràtica a la Unió Europea. Dialogar i mantenir relacions polítiques entre formacions de diferents ideologies no hauria de ser cap sorpresa, ni cap excepcionalitat.

@punsix

Avui [4-9-2023] fa 33 anys que Evi Anna Rauter va aparèixer penjada d'un pi a Portbou. Fins fa un any i mig, el cadàver no tenia nom. @Crimis_Oficial i Austria TV van aconseguir saber-ho. El que li va passar segueix sent una incògnita. La Fiscalia italiana no ha respirat.

@laiamauribaraza

M'he despertat i el meu senyor estava d'un content inusual. Davant el meu desconcert m'explica que s'ha llevat superfeliç de sentir la veu... —aquí un somriure babau m'ha començat a sortir i estava disposada a abraçar la cursileria com un gat hipoglucèmic— d'en Basté. Cop dur.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 11298-2010

www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Jazzing

El Festival de Jazz de Sant Andreu, el Jazzing, va celebrar de l'1 al 3 de setembre la desena edició convertit en tot un referent. Els organitzadors de l'esdeveniment, però, van alertar que la continuïtat del festival perilla si no augmenten els ajuts.

pàgina 10

Fabra i Coats

La Fabra i Coats ha fet un pas endavant en el seu projecte d'internacionalització d'artistes. La banda The Blood Quartet, resident a la fàbrica de creació de Sant Andreu, ha viatjat recentment a Seül per treballar amb una banda coreana.

pàgina 10

Festa Major Indians

La Festa Major dels Indians arriba enguany a la quarantena edició. El barri farà festa grossa entre el 16 i el 24 de setembre amb un programa que vol reconèixer la feina dels veïns i les entitats que han fet possible la festa des del 1984.

pàgina 10

El + llegit

línia **Sant Andreu.cat**

- 1 *La recuperació de les dunes, clau per salvar les platges*
- 2 *Regeneració de l'aigua: donar una nova vida a un recurs escàs*
- 3 *Cal reciclar més (tot i la millora)*
- 4 *Qüestió de vida o mort*
- 5 *Eficiència energètica i estalvi: els reptes al metro i al bus*

Safata d'entrada

Lluernes a la nit

per Francesc Reina

Foto: Pexels

El rellotge es va ressentint a cada hora que passa. El temps continua sense estar a favor dels petits, almenys de moment; ens arriba amb consrenyiment per prendre decisions més o menys importants. Quan hi ha eleccions de nou, ens enxampen amb la tempesta als ulls, i encara que els límits de la veritat són sempre borrosos, a alguns ens fan mal a l'orgull certes paraules congelades penjant de l'aire, gelats pronòstics sobre drets i justícia, o al revés, sobre inflació i molta, molta injustícia.

Mentrestant, la nit segueix il·luminada per focus que maquillen la llum del dia camuflant els seus murs. Quan el far gira i posa en qüestió una vegada més l'ordre celestial, el dia es torna fosc i terriblement sola queda la foscor. Quan les coses van malament sempre perd la natura: el jardí es queda sense flors, no fa olor el romaní ni la ginesta i només ens queda l'alleujament de buscar sabors i colors en el miracle dels centres comercials. Qui va inventar aquest escenari?

Continuem resistint entre noves formacions: Unió de Solitaris (US), Grup d'Escèptiques Reunides Democràticament (GERD), o les molt conegudes

Ens impediran Cantar? (NIC?). Ens faran recordar aquell volterà Partit del Riure (PR) movent-se entre complexes trajectòries al voltant del mateix forat negre. No obstant això, cal dir alguna cosa, encara que totes les soledats són diferents, tenen alguna cosa en comú: una por inconcebible, pel fet humà, al desemparament.

Diuen les teories físiques que hi ha temps de llum entre xàfeces. Polítiques de construcció laboriosa i un escoltar honorat que no ven la seva oïda sinó que atén els dolors de la vida, dels qui seguim arrecerats del diluvi, assajant un goig ingenu per a quan tot torni a créixer, encara que se sàpiga que només amb ferides sortirem d'aquesta gàbia. Hi ha herois (i moltes heroïnes) propers a l'emoció popular que posen les paraules sobre les mirades. Són d'aquesta nissaga dels que continuen dient allò que no s'ha de dir perquè és pecat. Amables són, quan no és temps de ser-

ho, ja que ens fan tornar a viure coses que vam creure desaparegudes. De vegades fins i tot ens permeten somiar que som molts més dels que en realitat som. Això només passa quan la màgia dels fets ve acompanyada de l'acte pacífic que no insulta, que respecta, com el gitano a la seva gent, aquella que manté, innocent, l'admiració i la confiança en la bondat de la naturalesa humana.

El pintor Mark Rothko deia que omplir la llum de negre era com una llumenera a la consciència, com un misteri envoltat de la foscor on, finament, la llum guanya la batalla. La virtut en política hauria de romandre en l'acte d'escoltar-se la feina en veu baixa. D'enllumenar en silenci la fosca nit, com fan les cukes de llum. Perquè la comprensió pública de la política no s'hauria de mesurar només a les urnes. I encara que les coses no siguin com ens agradaria, poder dir que ens queden molts divendres és una alegria.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ComençaElCurs

@324cat: A partir d'ara, tots els cursos de primària i ESO començaran el quart dia laborable de setembre, en horari complet, i els de batxillerat i FP, després de la Diada.

#FortsAiguats

@CatalunyaRadio: "Els aiguats ens obliguen a replantejar-nos coses. Calen canvis estructurals, no es tracta d'actuacions immediates", diu el conseller d'Interior.

#MorCarmeJunyent

@Nuria_Mora_L: "El que cal per preservar una llengua és parlar-la sempre que es pugui", va dir la Carme al Consell Lingüístic assessor. Ens deixes un gran llegat.

Promovent les noves masculinitats

per Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

El 1931, el parlament espanyol va donar llum verda al sufragi femení gràcies a la lluita i les reivindicacions de Clara Campoamor i de moltes altres dones que van alçar la veu per fer que el 19 de novembre del 1933 la meitat de la població que no tenia dret a vot fins aleshores pogués acudir a les urnes, per primer cop, al país. Aquest pròxim mes de novembre farà noranta anys d'aquella fita històrica que va significar el reconeixement del dret de ciutadania que sempre havíem tingut negat les dones, considerades fins llavors ciutadanes de segona –i ni tan sols això. En aquell avenç de drets, molts homes van demostrar que estaven compromesos amb l'equitat i la justícia social, fet que, sens dubte, va ser decisiu per materialitzar aquest importantíssim avenç. Des de llavors, gràcies a la lluita feminista i a la voluntat política de molts partits, sobretot d'homes i dones progressistes, s'ha aconseguit més reconeixement de drets i llibertats per a totes nosaltres. Alhora, tots els passos fets a favor de la igualtat real i efectiva entre els homes i les dones –i els importants pactes polítics forjats des del món local, autonòmic i estatal– han incidit en un benestar i una qualitat de vida més grans de tota la ciutadania –i dic tota. Sens dubte, l'agenda transformadora en polítiques d'igualtat que hem impulsat i que impulsem des del municipalisme ens està permetent poder avançar cap a una societat globalment millor, amb menys desigualtats i amb més oportunitats perquè tothom pugui desenvolupar projectes de vida amb plenes garanties. Perquè quan avancem en igualtat, totes les persones hi guanyem.

Però trencar els dogmes i privilegis del patriarcat va ser difícil llavors i ho és ara. Malgrat les dificultats, cal continuar lluitant i comproment-nos totes i tots pel bé comú. Ho veiem durant aquestes nou dècades de lluita constant de moltes dones i homes que ens van precedir. Malgrat les resistències, són moltes les fites aconseguides i molts els reptes que cal assolir. El que està clar és que, gràcies a moviments com el sufragista, les dones van poder començar a ser subjectes polítics, cosa que ha suposat un enfortiment de la democràcia i que puguem viure en una societat millor per a tothom. Ara més que mai no podem fer cap pas enrere ni en drets ni en llibertats. Cal mantenir els pactes polítics globals, com l'estatal contra la violència de gènere, encara més en el moment en què ens trobem, perquè la violència contra les dones –en totes les seves dimensions– continua sent avui dia una de les grans

amenaces per al progrés i les llibertats de tota la civilització. Aquest ha de continuar tractant-se com un tema clau en l'agenda política, de primer ordre i prioritat dels governs estatals, autonòmics i locals, perquè lluny de disminuir, veiem amb xifres i casos un terrible agreujament, sobretot pel que fa a les agressions sexuals entre la població més jove.

Des de Santa Coloma de Gramenet, i a partir del projecte de La Ciba, estem treballant diferents línies d'actuació que han demostrat ser molt eficaces a l'hora d'abordar les violències, tant pel que fa al tractament integral i reparador de les víctimes a través del Centre d'Informació i Atenció Integral a les Dones (CIRD) com des del projecte comunitari Xarxa Violeta, en el qual s'han implicat les entitats, associacions, comerços i empreses de serveis de Santa Coloma de Gramenet, a més de les comunitats veïnals, en la prevenció conjunta de les violències sexuals i LGTB-fòbiques, per combatre-les des de la necessària perspectiva comunitària. També la coeducació és un eix fonamental de prevenció de les vio-

lències, pel que fa a la formació i tallers a les escoles i instituts, perquè els i les joves, des de petits, puguin reconèixer el que són les relacions tòxiques i per promoure relacions afectives des de la llibertat i el respecte.

Tenir homes que cuiden sabem que és un factor de protecció envers la resta de persones

lències, pel que fa a la formació i tallers a les escoles i instituts, perquè els i les joves, des de petits, puguin reconèixer el que són les relacions tòxiques i per promoure relacions afectives des de la llibertat i el respecte.

Des de La Ciba hem obert una nova línia d'intervenció que té a veure amb la promoció de les noves masculinitats, a partir de la qual estem desenvolupant projectes adreçats als homes i als adolescents colomencs, sempre des d'una mirada corresponsable i igualitària. Per una banda, oferim propostes vinculades a la coeducació i la criança, amb grups de preparació per a la paternitat i cercles de pares que es fan conjuntament amb ASSIR Santa Coloma (Atenció a la Salut Sexual i Reproductiva, de l'ICS) i l'entitat Gramamás, respectivament. Els grups de preparació per a la paternitat s'adrecen a futurs pares que volen compartir l'experiència de la gestació i el postpart de les seves criatures. Un espai de seguretat i confiança on rebre suport i acompanyament en el procés de paternitat i criança des de la presència i la corresponsabilitat, a més d'explorar amb

altres homes els reptes i les oportunitats de les paternitats avui dia. Per donar continuïtat a aquesta acció, s'ha creat també un cercle de pares amb homes que estan criant fills i filles de 0 a 6 anys. La seva primera sessió es va fer el juny i va ser una experiència molt profitosa que repetirem cada mes. L'objectiu és oferir un espai propi on compartir i construir altres formes de ser pares, més corresponsables, més presents i actius, així com un lloc on poder intercanviar malestars i necessitats compartides.

Entenem que cal construir aquestes noves paternitats per trencar amb les masculinitats tòxiques, i per aconseguir-ho és important oferir aquests nous espais de criança compartida com a línia estratègica. Alhora, creiem fermament en el valor d'aquests espais per prevenir les violències masculistes, perquè tenir homes que cuiden sabem que és un factor de protecció des de la cura, l'empatia, l'escolta i les emocions envers la resta de persones.

Per altra banda, i amb aquesta filosofia sobre la promoció i atenció a noves masculinitats, portem a terme sessions de treball individual i grupal per a joves a partir dels dotze anys des del CIRD Jove. Es tracta d'un espai d'informació i acompanyament a nois joves per a la revisió crítica de les masculinitats i la prevenció de tota mena de violències. Des del 2020 es fa una feina individual crucial amb joves derivats de les escoles, instituts o espais comunitaris. Parlem de joves que han pogut exercir actituds masculistes o que han fet assetjament escolar, entre altres tipus de violències, i que volen fer una revisió crítica de la seva masculinitat, que tenen dubtes sobre la seva sexualitat o que han estat víctimes de violències. Enguany, per primer cop, s'ha treballat amb un grup de vuit joves, durant 10 sessions, des de l'autocrítica, com es construeix la masculinitat i els costos que té per a ells, les greus implicacions pel que fa a les desigualtats, la vulnerabilitat associada, la sexualitat, la cura o la violència en tots els seus vessants.

Creiem que aquesta línia sobre les noves masculinitats és un pas important a fer des de tots els governs i administracions públiques per continuar avançant en la igualtat real i efectiva entre els homes i les dones. I des de les ciutats i pobles hem de poder dotar la ciutadania d'aquestes eines i espais relacionals per contribuir a canviar aquest paradigma patriarcal que cal superar d'una vegada per totes. Pel benestar de totes i tots, per una societat i un món més just i igualitari, per un món lliure de violències... Fem-ho possible!

Les millors perles

"Estic esmorçant una ensaïmada". Amb aquest missatge tranquil·litzador va desmentir Tomeu Penya la seva mort el passat dia 4, després que un compte fals de Twitter l'hagués "matat". El mateix li va passar a José Luis Perales fa un mes.

Un jugador del Barça participant de la cultura popular catalana: no és una figura mitològica ni una imatge de fa un segle, és l'escena que ha protagonitzat aquest estiu Oriol Romeu, ballari de luxe al ball de mantons d'Ulldecona.

Una obra d'art "prehistòrica" de només trenta anys. Els veïns de Santa Coloma de Cervelló s'han endut una decepció: un artista ha admès que el petroglif del cim de Montpedrós, considerat fins ara mil·lenari, és una obra seva feta als noranta.

Què esperaries trobar a l'interior d'una antiga masia? Segur que la resposta no és un arsenal explosiu. Aquesta és la sorpresa que es van endur els nous propietaris d'una masia al Priorat just abans de fer-hi obres.

Nazaret Romero/ACN

LA FOTO

ROIG VERMELL GRAMA CRIMS

UNA LLENGUA,
MOLTS ACCENTS

Diada Nacional de Catalunya 2023
diada.gencat.cat

 Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant

Tribuna

Protegim les persones refugiades

per Adrián Vives, coordinador d'Incidència Política i Participació Social de la CCAR

Foto: ACNUR

Des de principis de juliol i fins a final d'any, l'estat espanyol ostenta la presidència del Consell de la UE, una presidència que s'estableix de manera rotatòria entre els diferents estats membres. Per a l'estat espanyol, les prioritats durant aquest segon semestre del 2023 seran la reindustrialització de la UE, avançar en la transició ecològica, promoure la justícia social i econòmica i reforçar la unitat europea. És en aquest últim eix en el qual s'emmarcaran les negociacions sobre el nou Pacte europeu de Migració i Asil, que pretén tant harmonitzar els procediments en matèria de migració i asil per assegurar la igualtat de tracte de tots els sol·licitants, independentment del país europeu al qual arribin, com establir mecanismes que permetin compartir les responsabilitats que tenen els estats en l'acollida de les persones refugiades. Segons l'agenda de la presidència espanyola, es preveu que les negociacions del pacte es duguin a terme durant els pròxims mesos i que, a principis del pròxim any, pugui ser signat pels diferents estats membres. No obstant això, el punt de partida per a les negociacions, és a dir, la proposta que van fer els ministres de l'Interior dels diferents estats i que ara passarà al Parlament Europeu, és força preocupant.

Ja fa anys que les organitzacions en defensa dels Drets Humans reclamem que s'harmonitzi la política migratòria a nivell europeu, principalment perquè el tracte dispensat als sol·licitants d'asil sigui el mateix als diferents estats membres de la UE i perquè l'acolliment d'aquests sol·licitants, així com l'estudi de les seves demandes, no recaigui únicament en els països amb fronteres exteriors. Avançar en la consolidació d'un sistema europeu comú d'asil és, en principi, una bona notícia. No obstant això, aquest nou pacte que en els pròxims mesos s'haurà de negociar al Parlament Europeu no té res a veure amb les reclamacions que des de fa anys fan aquestes organitzacions ni amb les necessitats de protecció que tenen les persones que es veuen obligades a desplaçar-se.

El pacte aprofundeix en l'òptica securitària en la gestió de l'arribada de nacionals de tercers països, amb propostes com la ràpida anàlisi de sol·licituds d'asil en frontera, que posa en perill el principi de no devolució i que discrimina els sol·licitants segons el seu origen nacional; la detenció administrativa de sol·licitants d'asil, inclosa la de menors d'edat majors de 12 anys; l'aposta per reforçar les deportacions forçoses, donant cada vegada més protagonisme a Frontex, l'agència de control de fronteres denunciada en nombroses ocasions per vulnerar els drets de les persones migrants; o la mercantilització de l'acollida de les persones refugiades, permetent que els estats paguin per no acollir. Mirades en conjunt, aquestes propostes signifiquen una greu reculada en el dret d'asil i en la protecció de les persones refugiades. El pacte porta fins a l'últim extrem el dret dels estats a decidir sobre l'entrada i la permanència en el territori sota el qual exerceixen la seva sobirania d'aquells que no són ciutadans, encara que per això es vulnerin sistemàticament els seus drets humans

i, més concretament, el dret de tota persona a sol·licitar protecció internacional en cas de persecució, així com el dret a la mobilitat humana.

Aquestes pràctiques de no admissió, tancament i deportació aprofundeixen en la deshumanització i criminalització de les persones migrants i refugiades, transmeten a la ciutadania la imatge que la migració és un perill del qual hem de protegir-nos i que els drets de les persones migrants i refugiades poden ser permanentment vulnerats sense que hi hagi conseqüències. I això és especialment perillós en un context en el qual els discursos i les polítiques de l'extrema dreta avancen per tot el continent. Hi ha una línia que uneix la sistemàtica vulneració de drets que pateixen les persones migrants i refugiades per part dels estats que tenen l'obligació de protegir-les i l'augment dels discursos racistes antiimmigració, ja que aquests últims es veuen legitimats per les primeres. La millor manera de demostrar que s'està radicalment en contra dels discursos i les polítiques de l'extrema dreta és impulsar normatives que posin al centre els drets humans i la protecció de les persones que es veuen obligades a fugir. Cedir a les exigències d'aquells partits o estats membres que enarboren propostes racistes i xenòfobes, com l'intent d'alguns països de no acollir persones refugiades, implica legitimar-les i normalitzar-les. Si no aconseguim donar la volta a aquest pacte que es negociarà en els pròxims mesos i establir mecanismes reals de protecció que compleixin amb els estàndards que exigeix el dret internacional, les conseqüències seran desastroses tant per a les persones refugiades com per al conjunt de la ciutadania.

Les polítiques migratòries europees de les últimes dècades, obstinades a convertir el continent europeu en una fortalesa, han fracassat estrepitosament. El seu objectiu principal, impedir l'arribada de sol·licitants d'asil, no s'ha complert. I quan s'ha produït un descens en les arribades de persones que buscaven protecció ha estat a costa de la desaparició de milers d'elles en les rutes terrestres i marítimes cap a Europa. Les persones amb necessitats de protecció no han cessat d'intentar buscar refugi, simplement ho han continuat fent transitant itineraris cada vegada més perillosos i posant la seva vida en risc.

Els moviments migratoris obeeixen a múltiples i complexos factors i són conseqüència, entre altres coses, de la globalització, del sistema de producció capitalista, de les polítiques neoliberals de les últimes dècades i de les polítiques extractives que històricament han desenvolupat els països del nord respecte dels del sud. Els moviments migratoris no cessaran i els governs dels estats europeus mai tindran la capacitat d'impedir l'arribada de persones que estan sent perseguides. És decisió nostra, per tant, apostar per una gestió de les migracions i l'asil que respecti els drets humans o per una que continuï produint vulneracions de drets, patiments i morts. Potser, després d'anys de polítiques fracassades, és hora de posar en marxa un pacte que realment protegeixi les persones refugiades.

“

Hi ha una línia que uneix la sistemàtica vulneració de drets que pateixen les persones migrants i l'augment dels discursos racistes antiimmigració. La millor manera de demostrar que s'està radicalment en contra de l'extrema dreta és impulsar normatives que posin al centre els drets humans i la protecció de les persones que fugen

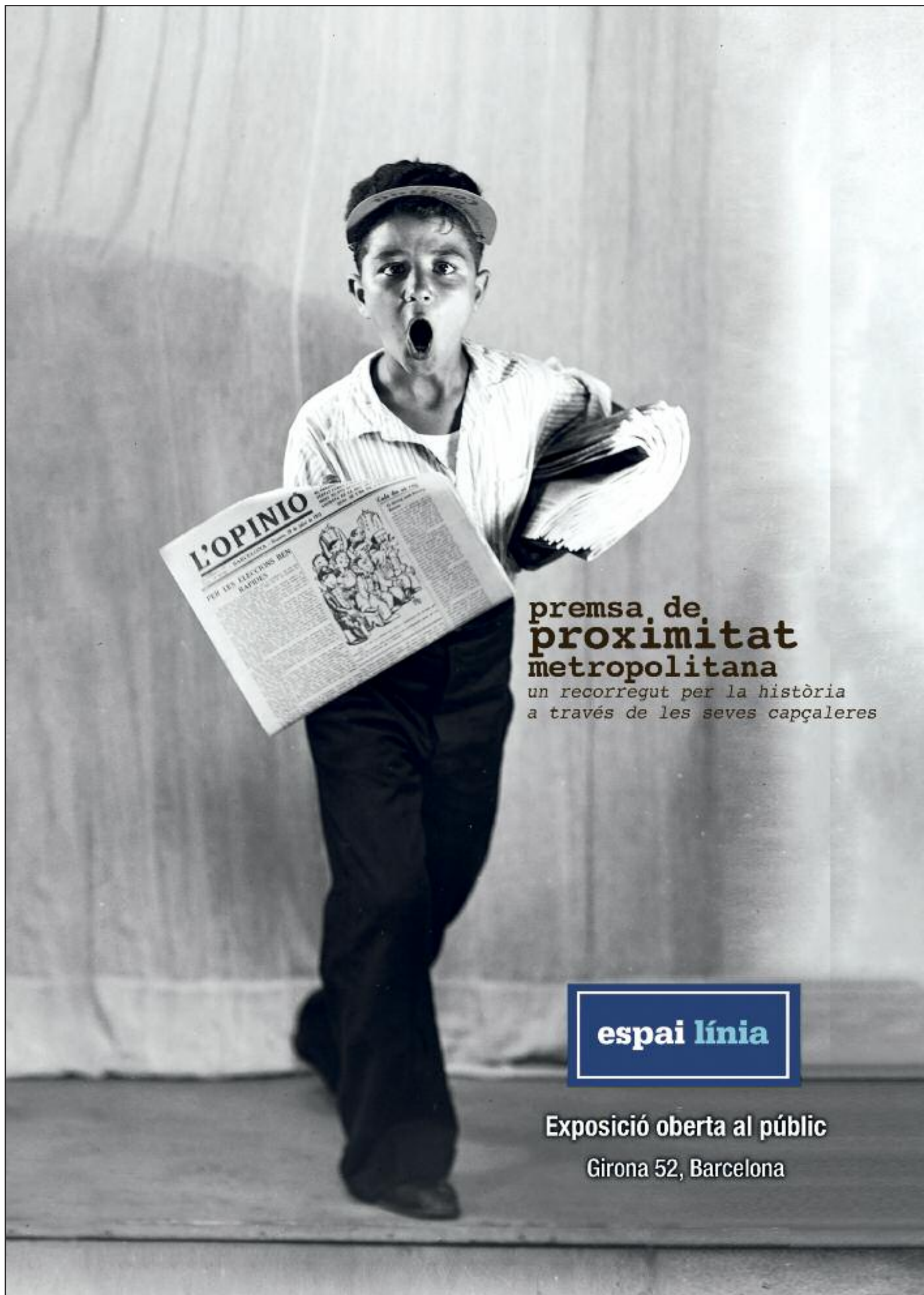
”

Flaixos

@SoniaFerrerTV: Los que nos meten mano y fuerzan besos en momentos de euforia, ¿sabéis qué nos hacen en momentos de ira?

@XavierRoura: Algú hauria d'explicar a la *Corpo* que hi ha més persones de menys de 30 anys a Catalunya, que només es contracta el mateix grup de gent des de fa anys.

@la_marato: "La Marató que dona llum": arrenca la campanya de sensibilització i difusió sobre la salut sexual i reproductiva de l'edició 2023.

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

Sant Andreu

líniaSantAndreu.cat

Setembre 2023

Política | Maragall, president del ple del Districte?

ERC proposarà el seu líder municipal, Ernest Maragall, com a president del Districte de Sant Andreu en el ple de constitució que tindrà lloc el 12 de setembre. Maragall ja va ostentar aquest mateix càrrec als anys noranta.

El Jazzing celebra la 10a edició, però el seu futur "perilla"

» El Festival de Jazz de Sant Andreu viu un 10è aniversari agredolç
» Els organitzadors demanen suport per garantir-ne la continuïtat

CULTURA ▶ El Festival de Jazz de Sant Andreu, el Jazzing, va celebrar la seva desena edició de l'1 al 3 de setembre a la Fabra i Coats. Tot i que l'esdeveniment va funcionar amb èxit i que el fet de viure un desè aniversari sempre és bona notícia, el festival travessa un moment difícil. Així ho van reconèixer els seus organitzadors, Joan Chamorro i Blanca Gallo, en una roda de premsa prèvia al festival. Tots dos van alertar, sense embuts, que el projecte "perilla", malgrat la seva voluntat clara de mantenir-lo viu.

Foto de família del festival Jazzing. Foto: Twitter (@jazzingfestival)

El problema, van assenyalar, és la falta de suport econòmic per part de les institucions. En aquest sentit, van detallar que, actualment, el pressupost del festival és de 100.000 euros, dels quals només el 40% prové d'ajudes públiques. Per a Chamorro i Gallo, tant el Districte i l'Ajuntament com altres insti-

tucions haurien d'oferir-los un suport "seriós". En la mateixa línia, van posar el focus en el vincle que té el Jazzing amb Sant Andreu i en la tasca que fan des de fa deu anys per fomentar el districte, un tret característic que consideren insòlit a la ciutat.

D'altra banda, Gallo va lamentar que el Districte ja no els

permeti fer activitats a la Fabra i Coats a partir de les onze de la nit, cosa que els ha impedit fer *jam sessions* després dels concerts del Jazzing.

Consultades per *Línia Sant Andreu*, fonts municipals han admès que, de moment, l'Ajuntament no ha abordat la situació del festival.

La Fabra i Coats reforça el seu perfil internacional a Corea

CULTURA ▶ De Sant Andreu al món. La banda The Blood Quartet, resident de la Fabra i Coats, ha fet una estada a Seül (Corea del Sud) en el marc del projecte d'internacionalització d'artistes que impulsa la fàbrica de creació andreuena. Aquesta iniciativa compta també amb el suport de l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB) i de l'Institut Ramon Llull.

Després de mesos en contacte, durant l'última setmana

d'agost, The Blood Quartet va viatjar al país asiàtic per treballar conjuntament amb la banda coreana Dongyang Gozupa. El resultat es va presentar els dies 2 i 3 de setembre en un dels escenaris principals de la Seoul Music Week, un festival internacional coreà de renom. El projecte creat per les dues formacions va fusionar la tradició musical de Corea del Sud amb el rock alternatiu, la música electrònica i l'anomenat *free jazz*.

L'actuació de les bandes catalana i coreana. Foto: Twitter (@fabraicoats_fic)

Una edició anterior de la Festa Major dels Indians. Foto: Ajuntament

40 anys de festa als Indians

TRADICIÓ ▶ El barri dels Indians celebrarà la seva festa grossa del 16 al 24 de setembre. La d'enguany, val a dir, no serà una edició qualsevol: es tracta ni més ni menys que de la quarantena entrega de la Festa Major dels Indians. És per això que l'Associació de Festes dels Indians ha preparat un programa carregat de cultura popular, propostes infantils i àpats compartits per fomentar, un any més, la germanor entre els veïns del barri.

A l'espera de conèixer el programa sencer, l'entitat organitzadora de la festa ja ha avançat algunes de les activitats que tindran lloc durant un total de vuit dies. Per exemple, el dia 16 al migdia hi haurà el clàssic vermut musical i el dia 17 al matí, una *masterclass* de zumba. Amb tot, els organitzadors volen que el 40è aniversari de la celebració sigui "una festa on regni la tolerància i on els carrers s'omplin d'alegria i color".

L'ORIGEN, L'ANY 1984

La Festa Major dels Indians té el seu origen en l'any 1984. Des d'aleshores, el barri l'ha celebrat cada any de forma ininterrompuda, de manera que ja ha assolit les quatre dècades de tradició. Tenint en compte aquesta efemèride, la programació festiva d'aquest any pretén destacar i valorar la feina dels veïns i entitats que han fet possible la creació i supervivència d'una Festa Major que ja és un símbol local.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Magòria, un record dels primers ferrocarrils

SANTS – MONTJUÏC/ El caràcter i la història dels barris resideix, en bona part, en els edificis icònics que han resistit el pas del temps i han esdevingut un petit tresor. És el cas de l'estació de Magòria, a la confluència de la Gran Via amb el carrer del Moianès, a la cruïlla on conflueixen la Bordeta, Hostafrancs i la Font de la Guatlla, un record de l'època en què els Ferrocarrils Catalans passaven per la zona, abans que se soterrés la línia i es desviés cap a plaça Espanya. Es tracta d'un edifici de gran valor, dissenyat per l'arquitecte Josep Domènech i Estapà i construït entre 1911 i 1912, combinant diversos estils. Per unes coses i per unes altres, és un tresor de Sants-Montjuïc que, a més, es pot visitar de dilluns a divendres, de 10 a 21 h, ja que actualment l'edifici és el Casal Cívic i Comunitari Barcelona-Magòria.

És un edifici difícil de classificar per l'estil eclèctic de l'arquitecte Domènech i Estapà

El projecte va néixer de la necessitat que hi havia a l'època de connectar més ràpidament les comarques amb la ciutat, i l'estació es va inaugurar el 29 de desembre del 1912 com a cap de línia entre Barcelona i l'Anoia, prenent el nom de la riera de Magòria, que moria en aquest indret.

L'edifici es va encarregar a Josep Domè-

Foto: Ajuntament

nech i Estapà, arquitecte tarragoní catedràtic de Geodèsia i de Geometria Descriptiva a la Universitat de Barcelona, un professional que va conrear un estil propi partint d'estils arquitectònics clàssics i allunyant-se dels corrents de moda del seu temps, com ara el modernisme.

EL MAÓ, UN TRET DISTINTIU

A la Bordeta, l'arquitecte va dissenyar un edifici difícil de classificar, però amb trets

molt característics de l'època. Les façanes central i lateral són de pedra, decorades amb relleus. Les cobertes inclinades són de teula àrab. La façana està resolta amb una combinació de maçoneria i carreus irregulars, i la torre està revestida amb estuc.

El conjunt està coronat per una torre-rellotge que ressalta la verticalitat de l'edifici i que destaca, no només per l'alçària, sinó per l'ús de maons, cosa que li dona un aspecte

molt atractiu. De fet, el maó és un dels recursos més destacats de l'estació de Magòria i també és present a les obertures de les dues façanes, a les finestres i a les portes. També és molt remarcable la decoració de ceràmica vidriada en forma de trencadís en diferents punts. A dins, l'edifici conserva les antigues dependències, i aquest és un altre bon motiu per visitar-lo i aprendre una mica més sobre la història dels ferrocarrils a Barcelona.

Una masia de l'any 1652 que ara acull les entitats del Guinardó

HORTA – GUINARDÓ/ No totes les associacions de Barcelona tenen la sort de tenir una casa amb tanta història com les del Guinardó. El Casal d'Entitats Mas Guinardó està ubicat, des del seu naixement, l'any 2011, en una masia que té més de sis-cents anys i que evoca el passat agrícola del barri i l'arquitectura tan característica d'aquestes construccions catalanes.

El mas data de l'any 1652 i va ser l'escenari de la rendició de Barcelona en el marc de la guerra dels Segadors. Durant el setge del 1714, arran de la guerra de Successió, l'alt comandament de les tropes borbòniques també va allotjar-s'hi. Fins i tot diu la llegenda que hi va viure el bandoler Perot Rocaguinarda. L'any 1906 s'hi va establir l'Associació de Propietaris i Veïns del Guinardó.

Entre les quaranta entitats adscrites al casal, n'hi ha de solidàries, de culturals, de folklòriques, de dones, d'esports, de gent gran, de salut, de persones amb diversitat funcional, etc. Actualment, a més, la masia també funciona com a casal de barri del Guinardó amb activitats obertes al veïnat, a més d'acollir entitats.

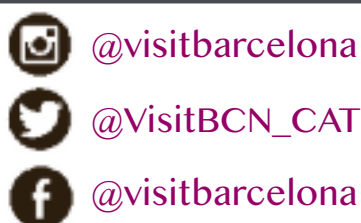
Foto: Aj.

L'ermita de la Salut, una promesa complerta

GRÀCIA/ L'ermita de la Mare de Déu de la Salut és un patrimoni històric i artístic que recorda els orígens del barri de la Salut i una època en què les promeses religioses eren molt importants per a la societat i per a l'urbanisme. Va ser Antoni Maria Morera qui va construir l'ermita l'any 1864 en agraïment a la Mare de Déu per haver superat una greu malaltia. Gràcies, doncs, al seu compromís tenim avui un patrimoni que des de llavors ha anat canviant de propietari i que acull celebracions religioses i activitats culturals.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El millor homenatge per a un andreuenc com Ignasi Iglésias

Foto: Ajuntament

SANT ANDREU/ Ignasi Iglésias és una figura cabdal del teatre català de finals del segle XIX i principis del XX. Nascut a Sant Andreu, aquest poeta i dramaturg va conrear un teatre rebel i molt compromès socialment, i després va tenir molt èxit en el camp de la comèdia noucentista, tot i que mai no va deixar de preocupar-se pels maldecaps que patien els seus contemporanis. Avui, la casa on va néixer, ubicada al carrer que porta el seu nom, és un petit homenatge al seu esperit crític i a la seva conscienciació, perquè acull el Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, dedicat a la investigació i a la difusió de la història i el patrimoni dels seus veïns del barri i de la ciutat.

Cap a l'any 1982, un grup d'andreuencs interessats en la història i en la difusió van promoure la creació d'aquest espai, que va

néixer amb el nom d'Arxiu Històric de Sant Andreu de Palomar i després es va transformar en l'actual Centre d'Estudis Ignasi Iglésias. L'objectiu principal de l'entitat és la investigació i la divulgació de l'antic poble de Sant Andreu. Tot i això, molts dels treballs que duen a terme els investigadors no només se centren en el coneixement de l'antiga vila, sinó en el conjunt del pla de Barcelona com un amfiteatre format pels pobles que van envoltar la ciutat i que des del 1897 van ser annexionats.

UN CENTRE DE RECERCA MOLT ACTIU

A banda de ser un arxiu de referència, el centre col·labora activament en la dinamització de la vida associativa andreuenc i assessora tothom qui cerqui coneixement sobre la his-

tòria de Sant Andreu. Precisament amb l'objectiu de divulgar coneixements i fer-los arribar al màxim de gent possible, organitza regularment activitats populars diverses, com ara la publicació de la revista *Finestrelles*.

També programa conferències, cursos d'història i d'humanitats, itineraris guiats per historiadors del centre o exposicions, entre les quals destaquen les dedicades a la nevada del 1962, a la festa major de la població, a la guerra de Successió espanyola arran del 300 aniversari del setge de Barcelona del 1714 i a la figura de l'historiador i capellà Joan Clapés en els 75 anys de la seva mort. L'entitat també és capdavantera de l'homenatge a Ignasi Iglésias, efemèride que es porta a terme al voltant de la commemoració de la seva mort, cada 9 d'octubre.

Eixample

Escola i planter de joves músics

Qualsevol estudiant té com a referència el Conservatori de Música de Barcelona, al carrer Bruc, 110. Aquesta institució té una llarga trajectòria dedicada a la docència de la música i, de fet, va néixer per nodrir la Banda Municipal de Barcelona. L'any 1928 es va instal·lar a la seu actual, en un dels xamfrans que hi ha entre els carrers del Bruc i de València, en un edifici signat per l'arquitecte municipal Antoni de Falguera.

ENSENYAMENT PÚBLIC

Seguint el model d'altres ciutats europees, l'Ajuntament de Barcelona va impulsar, a principis del segle XX, l'Escola Municipal de Música amb l'objectiu de garantir un ensenyament públic i rigorós dels estudis musicals. Al mateix temps va néixer l'orquestra municipal, que s'alimentava dels alumnes més destacats. Posteriorment, el centre va traslladar-se a un edifici més solemne, amb dues torres a la façana principal que conjuguen els estils modernista i noucentista i un estil on s'aprecien influències de l'arquitecte Puig i Cadafalch.

L'any 1944, un decret del govern espanyol va convertir l'Escola en Conservatori Superior i va esdevenir l'únic centre públic de Catalunya on s'impartien estudis d'aquest nivell. L'any 2000 va passar a impartir estudis de grau mitjà i des de l'any 2004 és el Conservatori Municipal de Música de Barcelona.

Una casa molt mediterrània on va debutar Montserrat Caballé

Foto: Ajuntament

LES CORTS/ No és fàcil trobar, a Barcelona, una casa típica de la Costa Brava. Però n'hi ha, com a mínim, una. És la Casa Bertomeu, ubicada al carrer de la Ràbida, 5, al districte de les Corts. La raó per la qual ens evoca una casa de la costa és que pertany al vessant mediterrani del noucentisme, caracteritzat per les baranes de balustres, el porxo obert damunt del terrat, la terracota o l'estucat blanc i nu de les façanes. Un estil molt popular a la Costa Brava.

Especialment destacable és el seu jardí, disposat en diferents nivells, que és d'una delicadesa extraordinària. Se'l coneix amb el sobrenom de Jardí dels Tarongers i en un dels extrems superiors hi ha un estilitzat temple sostingut sobre sis columnes. A l'interior, els ornaments de temàtica musical són a tot

arreu i, molt especialment, a la sala de concerts, decorada amb tapissos al·legòrics del mestre muralista Antoni Vila i Arrufat.

Es desconeix el nom de l'arquitecte que va dissenyar la casa, però sí que sabem que va ser el domicili de l'industrial i mecenes Josep Bartomeu i Granell, que als anys cinquanta va convertir la finca en el centre d'una intensa activitat artística, especialment musical. L'espai acollia vetllades sonades amb artistes com Montserrat Caballé, que es va donar a conèixer al gran públic a través de Casa Bertomeu.

Per desig del seu propietari, la casa es destina encara a finalitats relacionades amb la divulgació de la cultura i del patrimoni musical català. Actualment, és la seu del Consell Català de la Música.

BCN X 10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Un plat de sopa, la millor excusa per fer festa

NOU BARRIS | Tot i que la sopa n'és l'element central, el Festival de Sopes del Món Mundial és molt més que un esdeveniment gastronòmic. De fet, el menjar és el menys important. Perquè el que celebren els veïns de Nou Barris és una gran festa en honor a la convivència i a la multiculturalitat. La d'enguany tindrà lloc el 22 d'octubre a la ubicació habitual, la marquesina de la Via Júlia. Hi trobareu entreteniment per a tota la família, activitats i tota mena de sopes.

El festival és una iniciativa de l'associació 9 Barris Acull i és una de les activitats del programa *BCNx10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Va néixer el 2004 quan la gent de l'entitat va descobrir el Festival de Sopes de Lille, a França. Lourdes Ponce, presidenta de 9 Barris Acull, re-

“La convivència és posar tothom a l'olla i esperar-se tranquil a veure el resultat”

corda que ho van veure claríssim: “Era un moment en què estàvem començant a conèixer tota la realitat de l'emigració aquí a Nou Barris i ens va semblar que això de la sopa era una cosa que reflectia molt bé com és la societat”. Però, per què és tan especial la sopa? “Perquè es fa a totes les cul-

Foto: Ajuntament de Barcelona

tures”, respon la Lourdes. “És un plat molt senzill, que es fa bullint els elements que tens al voltant i al final en surt un producte bo”. I això és precisament el que passa a Nou Barris: “Som una sopa que hem fet amb la immigració que va arribar a Barcelona els anys quaranta, cinquanta i seixanta. I després, amb els que van venir a partir de finals del segle XX”. Per a ella, el truc de la convivència és sempre el mateix:

“Posar tothom a la mateixa olla i esperar-ne tranquil·lament el resultat”.

SOPES I MOLTES ACTIVITATS

Més enllà del plat com a metàfora de la convivència, el festival va de sopes autèntiques i de les mil maneres de preparar-les. Des de la primera edició, l'any 2004, se n'han cuinat 600 receptes, cadascuna de manera similar, és clar, però totes diferents,

amb uns vegetals o uns altres, carns, més o menys espècies i molts secrets culinaris. L'any passat es van servir 3.000 plats de sopa a tota la gent que hi va anar amb ganes de menjar i de divertir-se, perquè la festa també inclou tallers infantils, espectacles, actuacions musicals i un mercat de productes ecològics i de proximitat. Per a més informació podeu consultar el web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Sant Froilà, la gran festa major dels gallecs que també se celebra a Nou Barris

Foto: Ajuntament de Barcelona

NOU BARRIS | Del 29 de setembre a l'1 d'octubre, la plaça major de Nou Barris acull la festa gallega per antonomàsia, Sant Froilà. Un clàssic que permet als participants acostar-se al bo i millor de la gastronomia, la música i les tradicions d'aquella terra. Un cap de setmana ple d'activitats de tota mena: concerts, desfilada de gegants, gaites, jocs tradicionals i una presència gastronòmica on no faltaran cap de les estrelles gallegues, com el pop *a feira*, els *callos a la gallega* o la famosa *carn caldeiro*. Aquesta és una de les activitats del programa *BCNx10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

LA FESTA MAJOR DE LUGO, A BARCELONA

Sant Froilà és el patró de Lugo, i en honor seu els gallecs celebren una gran festa major allà. I ara farà vint-i-set anys que la tradició va arribar a Barcelona. N'hem parlat amb Manuel Fouce, president dels Amics de Sant Froilà, i ens ha explicat que van ser “els gallecs de Lugo, i alguns

d'A Corunya, els que van portar-la i l'han convertit en la segona festa de Barcelona, després de la Mercè”. El seu optimisme està justificat si ens atenim a la seva capacitat de convocatòria, gràcies, sobretot, a l'oferta musical. “L'any passat vam portar Panorama, la millor orquestra del món, i l'any que vam portar Juan Pardo es va col·lapsar la ronda. Recordo que la gent s'enfilava als arbres per veure'!” relata. Enguany hi estan convidades dues orquestres gallegues molt populars: Tango i Ocaband.

Una part fonamental de la festa és la gastronomia. “Si no hi ha pop en una festa gallega, què hi vas a fer, doncs?”, reivindica Fouce. “Precisament qui el porta és de la confraria i està implicat al cent per cent en la festa. La bona matèria primera està garantida”, afegeix. A banda de la música i de la teca, diverses entitats de la comunitat gallega de la ciutat organitzen també jornades de promoció i divulgació de la cultura tradicional gallega i activitats gastronòmiques i folklòriques. Per a més informació podeu consultar visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCN X10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

Mostra de comerç i tradicions a Sants

SANTS – MONTJUÏC | Comerç, tradicions i llengua es reivindicaran alhora al Sants Tradicat, el festival de tradició, artesanía i gastronomia que omplirà el carrer de Sants, entre Joanot Martorell i l'avinguda de Madrid, el 21 d'octubre. Aquesta mostra de comerç de tardor, combinada amb una gran exhibició cultural, és una de les activitats del programa *BCNx10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

TRADICIÓ I CORRELENGUA

Comerç i artesanía són les protagonistes habituals del Sants Tradicat, però enguany

s'hi suma la llengua, amb la incorporació del Correlengua. Des de Sants Establiments Units informen que hi haurà una programació conjunta i "molta germanor" entre les dues entitats per "reivindicar les tradicions culturals catalanes".

Com ja és habitual, el carrer de Sants acollirà nombroses activitats i actuacions, com ara cercaviles, balls de bastons, majorets amb música tradicional catalana i una gran exhibició d'artesanía nacional. També hi haurà zones de jocs, tallers infantils i una selecció gastronòmica per a tothom. Trobareu tota la informació sobre les activitats a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Foto cedida

Jaume I visitarà la Fira Medieval

SANTS – MONTJUÏC | La Fira Medieval d'enguany a Creu Coberta serà molt especial, perquè tindrà un convidat d'excepció. Ni més ni menys que el rei Jaume I, acompanyat de la seva cort. Aquesta serà la gran atracció de la festa, que tindrà lloc el 30 de setembre i l'1 d'octubre a Creu Coberta. Com sempre, recrearà l'esperit medieval amb parades artesanes, botigues del barri ambientades per a l'ocasió i molta gastronomia. També inclourà activitats i jocs per a tota la família. La Fira és una de les activitats del programa *BCNx10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

VIOLENT D'HONGRIA, TAMBÉ

A més de totes les activitats, enguany s'hi afegeix aquesta visita, que avança Albert Torras, cap de Comunicació de l'associació de comerciants Creu Coberta. "Vindrà una companyia de teatre de Tortosa. Amb cavalls de cartó i amb l'ajut de dos actors, representa-

rem la visita al barri del rei Jaume I i la reina Violant, acompanyats de la seva cort, que seran les alumnes de La Fàbrica dels Somnis", explica. Perquè tot surti bé, l'entitat ha demanat la participació d'altres entitats i comerciants per ampliar el seguici.

Trobareu tota la informació sobre les activitats de la Fira Medieval de Creu Coberta a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Foto cedida

Els millors creadors se citaran al Poblenou

Foto: Eva Freixa Agustí

SANT MARTÍ | Arriba una nova edició del Festival Escena Poblenou, un festival d'arts escèniques contemporani i multidisciplinari que porta cada any artistes locals amb projecció internacional i que treballa amb talents emergents i companyies joves que volen obrir-se camí als escenaris professionals. Amb aquest esperit, del 19 al 22 d'octubre, diversos espais del barri del Poblenou acolliran durant quatre dies una

programació escènica amb més de vint propostes artístiques. El centre neuràlgic serà Can Felipa, però l'art estarà molt ben repartit: Sala Beckett, Hangar, IES Quatre Cantons, Centre Moral i cultural del Poblenou, MUHBA, Niu i la plaça Can Framis. El Festival Escena Poblenou és una de les activitats del programa *BCNx10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

ARTISTES I COMPANYIES LOCALS

Tot i el caràcter internacional de l'esdeveniment, el talent i la creativitat locals són l'autèntic eix del festival. En parlem amb Ada Vilaró, directora artística i una de les fundadores. "Treballem amb artistes d'aquí que han fet molta feina a fora o que són més joves i que necessiten un trampolí". És el cas de Cèlia Marcé, una de les artistes que es podran veure a l'octubre.

Però el festival no només cerca talents, sinó que també els promou. En el context del projecte Art i Territori, el Festival i Can Felipa obren cada any una convocatòria per a companyies artístiques que vulguin treballar amb entitats del barri sobre temes significatius. "Enguany hem triat *Güelcome*, un espectacle sobre la centrifugació turística que ens farà reflexionar sobre quin barri volem", diu Vilaró.

El talent i la creativitat locals són l'autèntic eix del Festival Escena Poblenou

Una altra novetat d'aquesta edició és la participació de la companyia Los Galindos, que muntarà davant de Can Felipa una iurta autèntica amb tot l'equipament del circ i que convertirà la plaça en un punt de trobada perquè els veïns descobreixin el festival. Si en voleu més informació, consulteu la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10 o bé www.escenapoblenou.com. ■

La selva immobiliària

» A Barcelona ja hi ha habitacions amb preus totalment disparats que superen els 1.500 euros
 » Alerten que ja estan apareixent nous models de negoci que fomenten l'especulació

Albert Alexandre
BARCELONA

Fem la prova. Busquem en una famosa pàgina web immobiliària habitacions per llogar a Barcelona. En comptabilitzem més de 4.000. Als filtres indiquem que se'ns ofereixin les habitacions que superen els 700 euros de preu. Primera sorpresa: gairebé una de cada quatre habitacions que es lloguen a la plataforma depassa aquest preu. Continuem amb les proves: ara demanem al web que ens ordeni les habitacions de més a menys cares. N'hi ha que superen els 1.500 euros, i la que té un preu més elevat es troba al barri de Gràcia i val, atenció, 2.051 euros al mes.

A Barcelona, el salari mitjà brut anual és de 32.000 euros, és a dir, quasi 2.600 euros bruts al mes en 12 pagues. Malgrat això, el salari mitjà no respon amb exactitud a la realitat. Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), al conjunt de l'Estat el sou més freqüent se situa entorn dels 18.500 euros bruts anuals, uns 1.500 euros bruts mensuals.

Sigui com sigui, tant uns sous com uns altres ho tenen difícil per pagar una habitació de les que des del diari *Línia Nou Barris* hem analitzat.

PREUS I HABITACIONS

Com són les habitacions més cares? En la seva gran majoria, es tracta d'habitacions que s'assemblen més a les que s'ofereixen en un hotel que a les que tenim al cap quan pensem en el fenomen del lloguer d'habitacions.

Empreses com Roomless o Badi inunden els portals immobiliaris amb les seves habitacions, que comptem amb serveis inclosos. Es lloguen per una durada de 350 dies que coincideixen amb l'any acadèmic a persones que tenen entre 18 i 35 anys. De fet, molts d'aquests anuncis no estan ni en català ni en castellà. Directament són en anglès, buscant els estudiants estrangers que venen a viure a Barcelona i que es poden pagar aquesta mena d'allotjament que, en alguns casos, inclou màquines de gimnàs a la terrassa, sala de cinema o servei de neteja un cop a la setmana.

No obstant això, no totes les habitacions de lloguer responen a aquesta lògica. Des d'aquest diari hem trobat particulars

L'habitació de lloguer més cara que hem localitzat es troba al barri de Gràcia. Foto: Miquel Vera/ACN

que posen habitacions dels seus pisos en lloguer a preus estratosfèrics. És el cas d'un pis al barri del Carmel, on trobem una habitació disponible per un preu de 1.500 euros al mes. Això és el que diu la descripció: "Busco una persona o parella que sigui *tranquil·l@*, ordenat/da i que respecti les zones comunes de la casa. El pis és a 5 minuts a peu de la parada de metro del Carmel, línia blava. El pis és espectacular, consta de 3 terrasses. Una és privada a l'habitació a llogar, que a més compta amb vestidor". Segons segueix la descripció, la persona que viu en aquest pis hi està poc temps, i aquest seria el motiu principal de llogar una habitació a preu de tota la casa.

Però fins i tot quan l'inquilí és present al pis el preu pot ser igualment elevat. És el cas d'una habitació que es lloga a partir del mes de novembre al carrer València, a prop de la plaça Letamendi, i que costa 1.100 euros. "Busco persona professional de 35 anys o més, que treballi fora de casa. Contracte d'un a tres mesos i veurem. La *suite* consta d'un menjador de 16 metres quadrats, amb aire condicionat, taula de menjador, sofà llit, congelador, microones, plats, gots, etc. Té bany propi separat amb dutxa. Compartim la cuina. Despeses de llum, aigua i neteja d'àrees compartides: 50 euros al mes".

Per acabar, hi ha una tercera modalitat a la plataforma

de pisos que hem mirat. Es tracta dels inquilins que aprofiten la temporada estival per posar habitacions al mercat a preus astronòmics. "Pis nou, totalment reformat. A plaça Sagrada Família. Té disponible una habitació per al mes d'agost (flexible 30/45 dies). To-

A Gràcia hi ha el cas d'una habitació per la qual es demanen 2.051 euros mensuals

tes les habitacions tenen aire condicionat, escriptori, armari i smart TV. Només un mes! Contacta per WhatsApp, envia informacions sobre tu, només s'accepten persones que tinguin feines". El preu és de 1.300 euros.

UN MERCAT SALVATGE

Aquests preus disparats han fet que molts inversors s'hagin fixat en el mercat de les habitacions. En aquest sentit, Jesús Madurga, un inversor del sector de les criptomonedes, afirmava en un reportatge a TV3 que li encanta el sector del lloguer de les habitacions perquè "deixa unes rendibilitats molt més altes que el lloguer a llarg termini, no depèn de la llei d'arrendaments urbans (LAU) i, per tant, no té tants problemes i la demanda creix desmesuradament". L'especulador

convidava els seus seguidors a comprar pisos barats en barris populars per llogar-los per habitacions i extreure'n el màxim rendiment.

L'empresa *habitaciones.com* va un pas més enllà i ha començat a promoure la compra d'habitacions en pisos. Tal com ha explicat Oriol Valls, el responsable de la companyia emergent, a diverses plataformes, es tracta de comprar una habitació a un preu de 20.000 o 30.000 euros.

En una recent columna d'opinió al diari *Línia*, Víctor Pores ironitzava sobre aquest model de negoci i assenyalava que, "amb el canvi de paradigma de companys de pis a veïns d'habitació, les estances es convertiran en residències autònomes tancades amb clau, en les quals s'ampliaran els usos de dormitori a oficina, sala d'estar i gimnàs, ja que el menjador pot acabar sent una altra superfície aprofitable per vendre-la".

PER QUÈ PASSA?

Des del punt de vista de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge, en declaracions a TV3, el mercat immobiliari a casa nostra és una "selva". Per la seva banda, entitats en defensa del dret a l'habitatge alerten que aquests nous models de negoci fomenten "l'infrahabitatge i l'especulació".

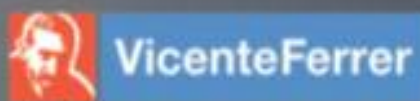
En canvi, per a Òscar Gorgues, gerent de la Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona,

aquesta situació "no és més que el resultat d'una necessitat". Les dades de l'Ajuntament de la ciutat assenyalen que la mitjana de la superfície dels pisos a la capital catalana se situa en els 70 metres quadrats, i això, per a Gorgues, pot suposar una mida massa gran per a una sola persona. "Seria la mida d'un pis que es paga amb dos sous", diu. Això explicaria per què hi ha tanta gent que busca habitacions i per què els preus són elevats.

Així mateix, Gorgues afirma que al mercat del lloguer d'habitacions hi ha moltes tipologies d'arrendador. "No són només els propietaris, ja que a la majoria d'ells no els interessa tenir un pis amb habitacions llogades perquè són més difícils de gestionar", considera. En aquest sentit, apunta que també hi ha llogaters que relloguen estances.

Així mateix, explica que hi ha professionals del lloguer d'habitacions com les empreses que hem citat a l'inici d'aquest reportatge. "En el lloguer d'habitacions els preus són més elevats perquè són més difícils de gestionar, hi ha més desocupació o més canvis de llogaters", assenyalava.

Finalment, Gorgues creu que és impossible posar fre a aquest mercat si Barcelona vol ser una ciutat internacional. "Els estudiants estrangers que venen aquí no poden viure vuit mesos en un hotel", considera.

EMERGENCIA CLIMÁTICA

La **desertificación** y las **inundaciones** amenazan la supervivencia del **planeta**

DONA AHORA

Es hora de hacer frente a la
#EMERGENCIACLIMA

Más info en:

www.fundacionvicenteferrer.org

Incident Desperfectes en comerços per una fuga d'aigua

Una fuga d'aigua va sorprendre el 30 d'agost a veïns i comerciants dels carrers de Concepción Arenal i el Cardenal Tedeschini, a la Sagrera. La inundació als dos carrers va provocar que l'aigua entrés a diversos locals, a més de tallar-ne la llum.

Satisfacció al petit comerç per les vendes d'aquest estiu

XIFRES ▶ L'arribada del setembre es tradueix en la recta final de la temporada d'estiu al comerç local. Així, els representants dels comerciants de la ciutat ja han fet una valoració positiva d'un estiu marcat per l'arribada de turistes a tota Barcelona.

D'una banda, el president de l'Associació de Comerciants Passeig de Gràcia, Lluís Sans, afirmava en declaracions a *TV3* que aquest estiu s'han "batut rècord de vendes". I és que Sans explicava que han notat que el turisme de vendes que ha visitat les botigues de l'avinguda "és d'alt poder adquisitiu", a més de ser "molt comprador". En aquest sentit, destaca el turista americà com el que més consumeix. "El canvi de moneda els afavoreix i acaben comprant molt", deia. En la mateixa línia es pronunciava Núria Paricio, directora general de Barcelona Oberta, en declaracions a *Betevé*, que afirmava que la situació actual del comerç del centre és "molt bona" i que, fent referència al tu-

El comerç local ha viscut un estiu positiu de vendes. Foto: Ajuntament

risme, "la idea no és recuperar la quantitat, sinó buscar la qualitat"

Per la seva banda, el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, també fa una valoració positiva de l'estiu, però en un sentit diferent, ja que l'entitat reuneix els eixos més perifèrics. Puig afirma que no tenen "cap queixa" i afegeix que "sembla que el consum familiar és el que ha tirat endavant l'economia". En aquest sentit, explica que, a diferència dels comerços del centre, als bar-

ris la realitat "ha estat absolutament diferent". I és que afirma que el turisme que els ha visitat "ha estat de baix poder adquisitiu, poc comprador i que no deixa benefici".

Amb tot, la nota negativa que Puig posa al damunt la taula és "l'augment constant dels preus". El president de Barcelona Comerç afirma que no saben com anirà el darrer trimestre de l'any, tot i el balanç positiu fins ara, i que pateixen per la inflació.

Més d'1,3 milions d'euros per posar al dia diversos mercats

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament ha destinat aquest estiu més d'1,3 milions d'euros al manteniment i millores d'alguns dels mercats de la ciutat. Concretament, aquesta partida ha estat per als mercats de Ciutat Meridiana, la Concepció, Fort Pienc, Sant Gervasi i el del Ninot, on durant els mesos d'estiu s'hi han fet diverses millores i també manteniment.

Aquestes intervencions formen part del pressupost del mandat anterior per als mercats, que era de 100 milions d'euros.

D'aquests, 20 són per fer les obres de construcció de nous mercats i una gran reforma. En el cas del de Montserrat, a Nou Barris, des de fa un any està en marxa la construcció del nou edifici, mentre que d'altra a banda a Horta aviat ha de començar la construcció del mercat provisional, que estarà obert mentre duri la reforma principal del mercat. I, finalment, al mercat de Sagrada Família s'està duent a terme la substitució de la coberta de l'edifici, que ha d'estar enllestida a finals de l'any que ve.

Els mercats són un dels eixos del comerç local. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Aida Nebot et potencia

» La veïna del barri de la Sagrera és mestra de l'Escola El Parc, del Prat de Llobregat, i mare del petit Jan
 » "Realment t'has d'adaptar als infants i als seus interessos i necessitats", defensa l'espluguenca

Toni Delgado
LA SAGRERA

A Jan Estruch li encanten els camions i els cotxes, els macarrons amb formatge i endinsar-se en els contes que li explica la mare, Aida Nebot (Esplugues de Llobregat, 1988), jugadora del CB Roser, que li està muntant una biblioteca infantil. "És un nen molt feliç, rialler i empàtic que està descobrint i coneixent les seves emocions i, com a pares, l'acompanyem perquè les pugui expressar", comparteix l'espluguenca.

Després de la final de la Final a Quatre de Manresa contra el CEEB Tordera Uni Girona, en Jan estava trist perquè la capitana, Serena Mirat, s'havia retirat coixa. I s'hi va acostar: "Sere, estàs bé?". "Mama, mama... La Sere ha jugat! Ja no té mal!", va celebrar el nen a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2, a Granada.

Es nota que Nebot és, com a mínim, igual de bona mare que de bona mestra. A l'Escola del Parc, del Prat de Llobregat, tracta d'arribar tant a qui està motivat com a qui ho està menys, i de ser fidel a una premissa: "T'has d'adaptar als infants i als seus interessos i necessitats".

S'exigeix molt i s'endú molta feina a casa, al barri de la Sagrera, i pateix quan l'alumnat no passa una bona època o no ha pogut ajudar-lo a expressar com se sent. Sovint es qüestiona si ho està fent bé com a mare i professora, i el seu entorn, que sap que fa el que pot, li demana que agafi una mica d'aire. El curs 2022-2023 ha

treballat amb 10 infants amb trastorns de l'espectre de l'autisme (TEA), amb un mètode "visual i experimental" i activitats com penjar o plegar la roba o parar taula, i amb material de fusta.

Quan m'explica que no va poder superar primer de Batxillerat, em pregunto quin professorat va tenir perquè no tragués el seu potencial. Nebot va canviar el seu camí i, a l'Escola Pia Sarrià i amb el grau mitjà de Conducció d'Activitats Fisicoesportives en el Medi Natural, va recuperar l'alegria, i durant molts anys va treballar com a monitora de colònies.

Amb el temps, va estudiar el grau superior en Tècnic d'Educació Infantil (TEI) a l'IES Can Vilumara, de l'Hospitalet, i, després de superar la PAU, va aterrar a Cerdanyola, a la UAB Barcelona, on estudiaria el grau d'Educació Primària, que continuaria a la Ramon Llull. L'últim any triaria la Menció en Atenció a la Diversitat i Educació Inclusiva. A Petit Aloma, una llar d'infants de Nou Barris, es va entrenar com a tutora d'un grup de 18 nens i nenes d'un any.

SEGURETAT I CONFIANÇA

Sempre li han encantat els infants i es deixa l'ànima per ajudar-los a arribar allà on vulguin amb més seguretat i confiança, i perquè "mai ningú els digui que no poden fer una cosa". "Quan vaig conèixer una jugadora amb una germana que veia el món de manera diferent, vaig tenir molt clar que volia fer educació especial per acompanyar a aquests infants i potenciar les seves capacitats", afegeix.

L'alegria de Jan Estruch i Aida Nebot, fill i mare. Foto: David Estruch

Nebot és el viu retrat de l'Eloi, el seu tutor al cicle mitjà i a qui mai oblidarà: "Sempre tenia un somriure i sabia escoltar-te i trobar i potenciar els teus interessos. Lluitava perquè mai ens donéssim per vençuts". I sempre té present la Mariona, la seva tutora del Treball de Fi de Grau (TFG), a qui va conèixer en un moment complicat, quan una professora li havia dit que no servia com a mestra: "Des del primer moment vam connectar moltíssim i em va donar suport perquè potenciés el que més m'agrada, l'educació especial". A la seva investigació, titulada *El mètode TEACCH: una eina d'aprenentatge inclusiva?*, Nebot defensa que no només és una eina per a l'alumnat TEA, sinó per a qualsevol, perquè "és molt vivencial".

Ja fa 30 anys que va anotar les seves primeres cistelles a la

Penya Barcelonista la Palma, de la Palma de Cervelló, on ha viscut quasi tota la vida i on va jugar fins a mini. "Per precisar-te on i quan he competit necessito consultar un llibre. Deixa'm un moment...", demana. I al cap d'uns segons, a l'altra banda del telèfon, se sent com fulleja les pàgines. "Mare meva, què petitoneta era aquí... Aquest és un regal que em van fer els pares, el Rafa i l'Eva, pel meu 30è aniversari. És ple d'imatges, retalls i textos de la meva trajectòria esportiva... És molt bonic, eh!", descriu, orgullosa.

Al Vilabàsquet Viladecans ha viscut tres etapes: la primera, de preinfantil fins a primer any de cadet, i les altres com a sènior. Amb el CB Cornellà jugaria el campionat d'Espanya cadet i júnior, i debutaria a Copa Catalunya, a més de ser ajudant a l'infantil femení.

Al Basket Almeda va ser segona de Toni Pallé. També ha competit amb el Club Bàsquet Santfeliuenc i el primer any com a Barça CBS, i al Joventut Esportiva Terrassa (JET) va ser clau perquè l'equip disputés la seva primera Final a Quatre de Copa Catalunya.

L'espluguenca va aterrar al CB Roser l'estiu de 2017, després del seu últim capítol a Viladecans. Li encantava el joc i el que transmetia al camp l'equip aixemplenc, on tenia una amiga, Elena González, amb qui havia coincidit en unes colònies. Un cop dins, va descobrir "el gran nivell humà hi ha al CB Roser".

El segon curs va comentar-los que volia quedar-se embarassada, i l'equip ho va entendre i el coordinador, Chema Puyal, li va oferir, i Nebot ho va acceptar, fer-li fitxa igualment perquè pogués estar amb el grup encara que no jugués. "Em va assegurar que tenia les portes obertes si volia tornar a competir", recorda l'entrevistada, que anava als matxs de casa i a alguns de fora, i al cap de tres mesos de tenir el Jan, ja va començar a entrenar amb l'equip.

L'entitat també entén que, amb 35 anys, Nebot es planteja tornar a ser mare i la fórmula podria repetir-se. Per una part, l'entrevistada s'acomodaria del bàsquet per dedicar-li més temps a la família, i per l'altra, necessita els moments de desconexió que li regala l'esport de la seva vida.

"Aquesta ha estat una temporada increïble i és impressionant haver-la pogut compartir amb un equip així i que el petit pogués veure'm jugar a Granada", confessa, emocionada, Nebot.

Lliga per a la protecció
**d'animals i plantes
 de Barcelona**

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

**Caps de setmana
 i festius:**

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

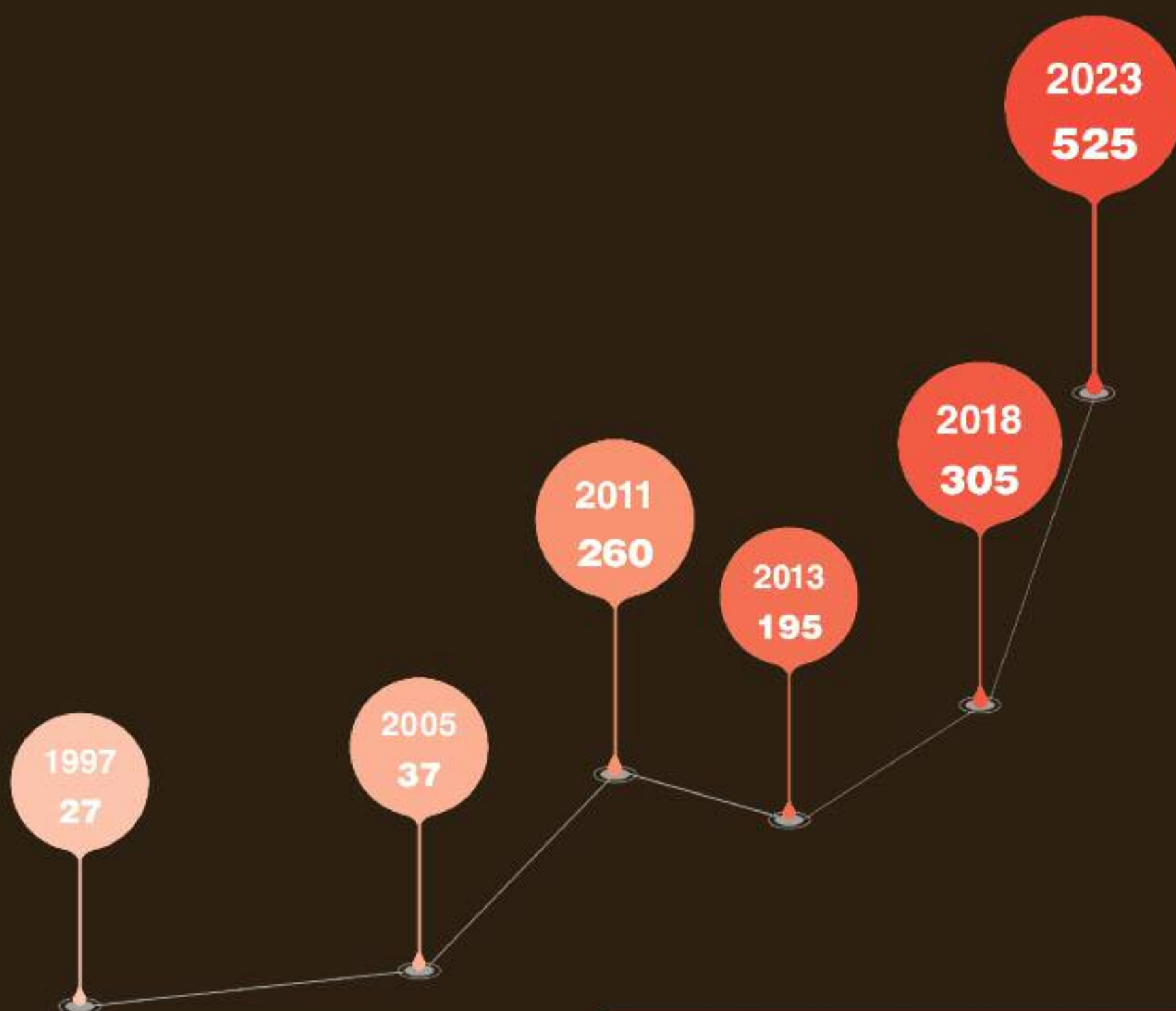

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

La Setmana del Llibre

El mes de setembre ja és aquí i, a Catalunya, això és sinònim de lectura. La Setmana del Llibre en Català celebra aquest any la seva 41a edició del 8 al 17 de setembre al Moll de la Fusta de Barcelona. La d'aquest 2023 serà una entrega de rècord: hi haurà més expositors que mai, un total de 287, i s'hi han programat més de 300 activitats. La gran novetat d'aquest 2023, però, és la incorporació dels segells editorials de la Catalunya Nord, que se sumen als de Catalunya, el País Valencià, Andorra i les Illes Balears, representant així el conjunt dels Països Catalans.

Famosos

Als seus 25 anys, Aitana Bonmatí (Vilanova i la Geltrú, 1998) ja ha tocat el cel diversos cops com a futbolista. I encara té molt a oferir. La de Sant Pere de Ribes (el municipi on ha viscut tota la vida) ha signat una temporada de somni: després de guanyar la Lliga i la Champions, a l'agost es va coronar com a campiona del món amb la selecció espanyola. També va ser escollida millor jugadora del torneig i, poc després, millor jugadora de l'any a Europa segons la UEFA. A més, ha demostrat la seva vàlua fora del terreny de joc. Després de rebre el premi europeu, va pronunciar un discurs a favor de la seva companya de selecció, Jennifer Hermoso, davant del petó no consentit de Luis Rubiales. Tot i això, va rebre algunes crítiques per no fer-lo en català.

La fitxa

QUI ÉS?

AITANA BONMATÍ

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les millors futbolistes del món
Ha guanyat dues Champions, un Mundial i quatre Lligues

QUÈ HA FET?

Ser escollida millor jugadora de l'any a Europa
Després de guanyar el Mundial i ser valorada com la millor del torneig

A LES XARXES...

Admiració pel seu joc i pel discurs
Però també ha rebut crítiques per no parlar en català a la gala

Llibres

Fantasmes del tsunami
Richard Lloyd Parry

L'any 2011, Richard Lloyd Parry, corresponent del diari *The Times*, va viure a Tòquio un dels pitjors terratrèmols que es recorden. Després va venir el gran tsunami. Durant els sis anys següents, Parry va cobrir la zona devastada, al nord-est del Japó. Allà, en una vall aïllada i remota, la tragèdia va colpejar especialment una escola de primària.

Teatre

El cos més bonic que s'haurà...
Josep Maria Miró

Un jove de 17 anys apareix mort, vestit únicament amb un banyador vermell i unes vambes al mig d'un camp de farratge. La troballa inicia aquest text per a un únic intèrpret on, a través de diverses veus, com si es tractés d'un ritual d'exorcisme, ens endinsarem en aquest fet i el paisatge d'un poble on, aparentment, mai passa res.
Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

Supernova
Sexenni

El grup lleidatà Sexenni comença el curs amb una bona notícia: l'estrena del seu segon disc, *Supernova* (Delirics). Tal com expliquen ells mateixos a la seva pàgina web, en aquest nou àlbum s'endinsen en "emocions més profundes" i en "els reptes que comporta créixer, explorant les complexitats de l'amor, la maduresa i el pas del temps".

Pelis i sèries

Passages
Ira Sachs

Durant el seu últim dia de rodatge a París, el director de cinema Tomas se'n va al llit amb l'Agathe, una noia que coneix en una discoteca. Quan en Tomas l'hi explica, orgullós, al seu marit Martin, sorgeix una relació entre tots tres marcada per la passió, la gelosia i el narcisisme. Un triangle amorós format per Franz Rogowski, Ben Wishaw i Adèle Exarchopoulos.

ESTILS DE VIDA

Calor i contaminació, causa d'infarts

Foto: Freepik

📍 CARDIOLOGIA

Ja sabem que la contaminació mata i que la calor extrema també ho fa, però quan totes dues es combinen augmenta encara més el risc, especialment entre les persones que pateixen malalties cardiovasculars. Una anàlisi de més de 200.000 morts per infart ha posat en relleu que les temperatures extremes i els nivells alts de pol·lució per partícules fines, procedents dels tubs d'escapament, en disparen les possibilitats. Se n'ha fet ressò la revista de l'Associació Americana del Cor, *Circulation*.

Els investigadors es van centrar en la província de Jiangsu, a la Xina, una regió amb quatre estacions ben marcades i nivells elevats d'industrialització. Van creuar les dades de morts per infart amb les de les temperatures i el nivell de contaminació i el resultat va ser que, en comparació amb els dies de control, o sigui, de referència, el risc d'infart mortal augmentava fins a un 18% durant les onades de calor, en condicions similars de contaminació. L'estudi conclou que la reducció de l'exposició a una calor extrema i a la contaminació per partícules és decisiu si volem prevenir les morts prematures per infart de miocardi, especialment en el cas de dones i gent gran.

Les claus

CALOR

Els investigadors han descobert que el risc d'infart mortal augmenta un 18% durant les onades de calor

PARTÍCULES

Les partícules fines surten dels tubs d'escapament i són una de les causes de la contaminació a les ciutats

MORTS

L'estudi revela que el 2,8% de les morts per infart podrien atribuir-se a la combinació de calor extrema i contaminació

VULNERABLES

Les dones i les persones grans són especialment vulnerables a la combinació d'aquests dos elements

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Honestidad y servicio,
nuestro valor

Gabinete de Abogados

Separaciones · Divorcios · Accidentes · Indemnizaciones
Despidos · Sociedades · Contratos mercantiles
Reclamaciones de cantidad · Recursos administrativos
Trámites de extranjería: *Cartas de invitación, permisos de
residencia y trabajo, agrupaciones.*

Asesoramiento y Gestión de Empresas y Particulares

Creación de empresas · Laboral y Seguridad Social
Impuestos · Hacienda · Planificación fiscal
Constitución de sociedades · Inspecciones
Extranjería · Permisos de apertura
Declaraciones de renta, patrimonio...

Administración de Fincas

Gestión arrendamientos (*Pisos, locales...*)
Comunidades de propietarios · Tasaciones
Contratos de arras y arrendamientos
Tramitación hipotecas · Traspasos

Gestiones Notariales

Escrituras Compra-Venta · Testamentos
Herencias · Donaciones · Poderes
Constitución de sociedades · Actas de notoriedad
Capitulaciones matrimoniales

Asesoramiento y Contratación de todo tipo de Seguros

Hogar · Vehículos · Motocicletas · Convenios colectivos
Empresa · Arrendamientos · Pensiones
Responsabilidad civil · Seguro de comunidad

Inmobiliaria

Compraventa de inmuebles a nivel nacional (*Pisos, locales,
parkings, naves...*) · Hipotecas Permutas · Arrendamientos
Promociones · Peritaje bienes y derechos inmobiliarios

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona
Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503

Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona
Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503